XIII-ik évfolyam. 42-ik szám. Kőszeg, 1893. október 15-én.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnap.

Előfizetési ár: Egész évre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona, negyedévre 1 frt = 2 korona. *Egyes szám ára 10 kr.*

Felelős szerkesztő: WITTINGER ANTAL. Kiadó és laptulajdonos: FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkor 81) intézendők. Nyiltter sora 20 kr. — Hirdetések nagyság szerint.

A legujabb iskolaügyi törvény.

Már csak napok kérdése, s egy ujabb szentesitett törvénynyel fogják a tanitóságot boldogitani, melynek hosszu ugyan a czime, de rövid a tanitók egyeteme által megtámadott végzetes minimum. Az a bizonyos 300 frt, talán ujabbi 25 évre, törvénybe iktattatott, s a magyar tanitóság ismét . . . várhat.

A dolog története rövid. Még 1891-ben lett ez a javaslat beadva, mely többféle okokból majdnem két évig ott szundikált a Ház asztalán, kitéve a tanitóság folytonos támadásainak. Végre: „adtál uram esőt de nincs benne köszönet."

Mikép rendezték fizetésünket? Mi 600 frtos minimum kimondását kérelmeztük; elvártuk a törvényhozástól, hogy be fogják látni azt: „amilyen a tanitó, olyan az iskola; amilyen az iskola, olyan az ország és a parlament;" azt gondoltuk, be fogják látni azt, hogy ma már meg nem él tanitó családjával „tisztességesen" 300 forintból, hiszen a T. Ház szine előtt bizonyitotta be statisztikailag Polónyi képviselő, miszerint egy három-négy gyermekkel megáldott családos néptanitó szükségleteinek fedezésére a legmérsékeltebb számitás alapján 543 frt 8 kr. szükséges. Csakis az élelmezési-, ruházkodási- s más rendes kiadásokat számitotta, a „luxus"-t pedig — u. m. egy-egy pohár bort, dohányt, szivart, kirándulásokat, hirlapokat, könyveket — nem vette számitásba.

Dehogy látták be! Hiába adatott be a Szinay Gyula-féle határozati javaslat, mely a rendes tanitóknak 600, a segédtanitóknak 300 frt fizetést akart megállapitani; hiába volt minden hivetkozás arra, hogy szégyenletes állapotok azok, midőn egy kulturállam tanitóit oly silányan dotálja, hogy azok nagy része az urasági kocsisok, vasuti bakterek, hivatalszolgák, házmesterek, erdőőrök bérével jönnek egy kategóriába, sőt nem tulzok, ha azt állitom, hogy sok esetben „fizetésük" ezekét sem éri el; hiába küldték be a kérvényeket százával a Ház asztalára e törvényjavaslat ellen: a 600 frtos minimum csufosan megbukott, mivel mellette csak 93, ellene 169 szavazott, távol volt 148, s igy 76 szótöbbséggel a nemzet kiállitotta magának a „szégyen"-bizonyitványt.

Később lelicitálták a 600 frtos minimumot 400 frtra; a szavazásnál ez is megbukott 14 szavazattal. Megmaradt tehát a 300 frt; megtoldották 5-szörös 50—50 frtnyi pótlékkal; hozzájárult a főrendiház is; a szentesités mindennap várható . . . tehát . . . „Finis Poloniae!"

Kit hibáztassunk? Magunkat. Miért is vagyunk oly hűségesek, mint az eb, hisz azért bánnak velünk is ugy, mint az ebbel, sőt rosszabbul, mert az eb legalább mégis megkapja rendes ennivalóját bőven, a tanitó pedig sokszor éjjel, ágyában, alvás helyett, azon töpreng, honnét teremtse elő a betevő falatot családja számára . . . holnap.

Akik figyelemmel kisérték a dolgok menetét, jogosan csodálkozhatnak velem együtt ügyünk bukásán, holott Csáky gróf általános támogatásra lelt volna, ha . . . nem csinál tárcakérdést.

Volt alkalmam egy levelet olvasnom, melynek irója Horváth Ádám képviselő, s mely egy tanitóhoz van intézve. E levél szövegét itt közlöm szóról-szóra, hadd tisztuljon a helyzet, hogy tisztábban láthassunk.

„Tisztelt Barátom!

Bizonyára csodálkozott, hogy bennem rekedt a beszéd, a melyhez oly sok becses adatot volt szives szolgáltatni. Ennek az egyszerü oka az, hogy mára pártfeleink oly nagy számmal jelentek meg, hogy kár lett volna a szavazást holnapra halasztani. A 600 frt 93 szavazatot nyert, s én megvallom, ezt igen nagy erkölcsi siknek tartom, kivált ilyen összekuszált helyzetben. Részemről 60—70 szavazatra számitottam; az is szép eredmény, hogy a 400 frtos minimum csak 14 szóval bukott. Ennek az oka főleg az, hogy sokan Csákyt az egyházpolitikai programm miatt nem akarták megbuktatni. Egyébként a mai nap eredménye csak bizonysága annak, hogy immár felébredt az érdeklődés a tanitók szomoru sorsa iránt. No engedjék kérem magukat lehangoltatni, folytassák a küzdelmet s biztositom önöket arról, hogy mi sem fogjuk abbanhagyni a küzdelmet, mig czélt nem érünk. E téren a legközelebbi költségvetés alkalmával ujra fölvesszük a harcot. Szives üdvözlettel

Budapest, 1893. május hó 3-án, tisztelő barátja *Horváth Ádám*, orsz. képviselő."

E levél egyrészről megnyugtat bennünket aziránt, hogy van az országgyülésen pártunk, s ez nem tekinti ügyünket elvesztettnek; sokan közülünk is ily véleményen lesznek e levél behatása alatt; másrészről meg fényesen dokumentálja azt, hogy miért kellett 25 ezer tanitó jogos igényeit mellőzni? Az egyházpolitikai kérdésekért tehát mi tanitók várhatunk ügyünk kedvező megoldására; tehát az a kérdés sokkal égetőbb, ki eskesse a házasulandókat, a pap-e, vagy a jegyző? mint az a kérdés, élnek-e, halnak-e a tanitók nyomoruságos fizetésük mellett? Jól van; megjegyezzük magunknak . . . de jól!

Már most mi a teendőnk?

Mutassuk meg, hogy nem vagyunk egy sziuvonalon a sztrájkoló munkásokkal; mutassuk meg, miszerint értjük azt, hogy amidőn a szülő bünteti gyermekét, azt szeretetből teszi; de ha koplalni hagyja, az már lelkiismeretlen dolog. Pedig velünk igy bánnak; mutassuk meg, hogy bár éhes a gyomor, rongyosan járunk, bár mellőztetésünk miatt szégyenpir égeti arcunkat, mégis az a jelszavunk: „A haza miden előtt!" Ha aztán előbb kidülünk a hámból, mint rendes körülmények között; ha nem szorulunk majdan ama gyönyörüséges nyugdijra, mert ezer közül talán egy lép

TÁRCZA.

Szaida.

Irta: PAUL BOURGET.

Nyomós okom van, hogy soha ne feledjem el az anekdotát, melyet most elmondok, azaz inkább is leirok, a világ egyik legszebb tájékán hallott elbeszélés után.

Sziria Bejrut nevü gyönyörü városnak kikötőjében, a Messageries egy épp indulóban levő nagy hajóján történt. Barátom, ki ezeket beszélte, és én a fedélzeten voltunk. Előttünk a Libanon hókoronás fakó vonala, lent a zöld lombok között Bejrut fehér házai, még alantabb a sárga part, melynek fövenye egész Tirusig terjed s az öböl torkolatában a roppant, kék viztükör a felhőtlen és a hőségtől szinte sápadt ég alatt. A hajszáktól környekezett gőzös gyorsan csúszott a hasadó viz egyhangu zaja közepett; elhaladt vagy husz nagyszerü, mozdulatlan, fellobogózott hadihajó mellett, melyek mint várak álltak a tengerben tornyaikkal és ujdonat uj csillogó aczél ágyuikkal. E hatalmas, fenyegető angol hajóraj egyik vértese az a *Viktória* volt, mely negyvennyolcz óra mulva oly szörnyü módon süllyedt el, épp ily nyugodt tengeren, épp ily sápadtan és melegen tiszta ég alatt, épp igy a part közelében!... Élie Laurens és én természetesen nem sejtettük a katasztrófát ezen a szép keleti délutánon, mig bizalmasan csevegtünk és gyönyörködtünk a felséges tájékban. Én Jeruzsalemből jöttem, hol zarándoklatban jártam. — fájdalom, inkább eszmélkedő, mint áhitatos zarándoklatban. — Ő Kairóból tért vissza, hol diplomácziai ügyeket bonyolitott le. Egynéhány év előtt konzul volt Bejrutban s most utjában e várost érintve, csak azért állt meg, hogy engemet magával vigyen. Menekülni akarva a sok nyakra-főre látogatás terhetől, nem is szállt le a hajóról. Örültünk, hogy oly hosszu távollét után ismét egynehány napot tölthetünk együtt ezen a gőzösön. 1883-ban váltunk el, és most 1893-ban találkoztunk ujra! Élnére, mint egyik legkedvesebb pajtásomra emlékeztem vissza; de ha nem is szerettem volna őt ugy, élénk érdeket kölött bennem, hogy ily hosszu elszakadás után ujra beszélhetek vele. Mert ez a bonyolódott természetü, kissé modoros viseletü, ideges arczu, és hol elmés, hol gyöngéd pillantásu férfi egyike volt azoknak az embereknek, akik mindig sokféle és regényes gondolatokat keltenek bennünk. *Második szerelem* czimü könyvembem elmondtam róla, hogy mely bánat miatt tért vissza a diplomacziai pályára, a melyet már egyszer elhagyott. Sejtettem, hogy azóta keresett és talált is vigasztalást. Igy gondolkozván róla, csoda-e, ha titkos értelmet tulajdonitottam egy igen egyszerü dolognak, mely indulásunk előtt egy órával történt. A reggeliző asztalnál ültünk és épp nagy gyönyörüséggel ettük a damaszkuszi baraczk-szilvákat, mikor Élienek levelet hoztak, mire meglehetős boszankodva kelt föl és igy szólt hozzám:

— Te vagy tanum, hogy egyetlen egy látogatást sem tettem Bejrutban, sem nem irtam senkinek. De ezekben a keleti nagyvárosokban mind olyan faluszi módon szalad szét a hir!... Megtudták, hogy itt vagyok és már zaklatnak!... Különben siess vissza ide, mert egy igen szép asszonyt logsz látni, Rodiernet; az elappoi vasuti mérnök feleségét. Nem találkoztál vele?...

Mig Szirtában mulatam, csakugyan többször hallottam e nevet a banális „szép" jelző kiséretében; de ez nem készitett elő a ritka hatásra, melyet a fiatal nő látása tett rám, mikor ujra felmentem a hajóra. Rodierne, bár több volt harminczévesnél, termetre és alakra ifju leánynak látszott. Idres-bodros, fekete, vörös, sárga és kék fonalakból szőtt arab kelmójü ruhát viselt ezen a rekkenő délutánon. A szenid szellő, mint mikor a vizet borzolja, meggyűrte ezt a tanagrai szobrok lepléhez hasonló könnyüségü szövetet és sejteni lehetett a gyöngéd, szinte törékeny test finomságait. És mily arcz! A bájos vonásokon az a halványság, a melyet csak az izzó éghajlatok alatt látni; az a halványság, mely csupa lobogó élet és láz. Haja hamvas szőke, szürke szeme édes pillantásu, kissé ives ajkai között a fogak ragyogók. Keze, lába és fejének diczos hordozása arisztokrata természetre vallott, mig férje, az aleppoi vasuti mérnök, uri ruhába öltöztetett munkásnak látszott pirospozsgás arczával, melyet kicsattanó vörössé tett a vérmesekot feltüzelő, az idegeseket megsáppasztó és az epéseket megzölditő éghajlat. Rodier kezén-lábán meglátszott a paraszt származása és ha világos szeméből becsületesség és értelem szólt is, hangja és nevetése egyszeriben elárulta a vele született, vele nőtt nyerseséget és a cselekvésre mindig kész, küzdelemhez szokott férfi erős elbizakodottságát. Szóval ez a férj sehogy sem illett ehhez a finom, gyöngéd teremtéshez. Mint tipus, tökéletes ellentéte volt e nőnek, mikor igy hárman együtt járkáltak az indulásra kész hajó fedélzeten a festői sokaság hemzsegése közepett, mig a gőzsip egyre szólt: bennem az a rögtönös, oktalan és ellenállhatatlan meggyőződés támadt, hogy ha ez az asszony találkozott Laurens-sal e messze földön, valami szomoru városban — mint ahogy találkozott is — bizonynyal megszerette. Oly rokonok voltak, oly bensőn és barátilag hasonlók idegességükben, finomságukban, macskaszerü karcsuságukban! S hogy az agyamba ötlött regény még valóbbszinü legyen, megvolt a pozitiv bizonyiték, hogy a nő erőnek erejével látni kivánta barátomat, ki észrevétlenül akart átutazni Bejruton. Nem válik az embernek becsületére, hogy ily potom jelek után mindjárt rosszat hisz. En azonban hittem, még pedig oly határozottan, hogy mikor bemutattak a mérnökéknek, a legjelentetelenebb szóban is bizonyságát láttam sértő féltevésemnek. És uj bizonyság volt szememben Rodierne

talán nyugdijra 40 szolgálati év után: akkor feleljenek meg érte azok, kik bennünket ily sorsra kárhoztatnak.

Mutassuk meg azonban azt is, hogy nem vagyunk annyira együgyüek, mint a tanügyi lapok „szennyese“, a *Néptanitók Lapja*, gondolja, amelyben Neményi dr., foglalkozására nézve ujdonsült tanfelügyelő, azt meri nyiltan állitani, hogy a 300 frtból már csak azért is megtud élni a falusi tanitó „tisztességesen“, mivel mellékkeresete is van bőven. (Persze Nerudának gyógyfüveket gyüjtsünk . . . télikabátért; á lá Bogárdy lepkevadászoknak csapjunk fel; piócákat szedjünk stb.! Köszönjük, de nem kérünk belőle!)

Ignoráljuk ezen szubvenciós lap „Nem hivatalos“ részét, sőt nem ártana mozgalmat inditani ellene, hogy tőle a tizezer forintos szubvenció megvonassék.

Neményi dr. pedig ajánlja a kormánynak, állitana a régi póttanfolyamok mintájára egy olyan tanfolyamot, a melyen megtanulhatnák a tanitók, hogyan lehet 300 forintból „tisztességesen“ megélni; elvárjuk azonban tőle, hogy ezen tanfolyamon ő lesz kegyes jó példával elöljárni.

Persze minden jobban menne, ha mi tanitók latba vetnők a jövőben befolyásunkat az urna előtt; ha megreformálnók a Házat néhány szóbiró kartárssal — talán csak akad 25 ezer tanitó között képviselőnek való ember? — Norvégiában a tanitói állás előkelőségét jobban beismerik; ott az országgyülési mandátumok tiz százaléka a tanférfiak kezében van, kik egytől-egyik a néppárthoz tartoznak. Hát minálunk?... De hát ne térjünk át a magas politikára, különben megijeszt bennünket az államügyész ur; azt azonban végezetül engedje meg tek. Szerkesztő ur, hogy jó barátainkat s ellenségeinket itt — okulás, s ahhoz való alkalmazkodás céljából — a leghitelesebb forrás után, magából az országgyülési naplóból, feljegyezhettem; szükségünk lehet még ezen adatokra, azért szélesebb körben kell ezek neveit megismertetni.

Csak Vas-, Sopron- és Mosonmegyéket veszem fel statisztikámba. E három megyének van 10+7+2 = 19 képviselője. Ezek közül a 600 frtos minimum mellett szavazott Vasmegyéből kettő (Istóczy Győző, Zichy Herman gróf), Sopronmegyéből három (Bolgár Ferencz, Linder György és Nagy István). Ellenünk szavazott Vasmegyéből kettő (Szajbely Gyula és Rosenberg Gyula), Sopmegyéből is kettő (Fabiny Teofil és Ragályi Lajos), Mosonmegyéből egy . . . Schwarz Gyula. Tizenkilencz képviselő közül tehát 5 volt mellettünk, 5 ellenünk, a többiek pedig távollétükkel „tündököltek.“

* * *

Elmondtam hát mindazt, ami szivemen feküdt; környékünk tanitósága megfogja érteni ezen szavakat. Nyugodt lelkiismerettel teszem le hát tollamat. A hivatalszolgától föl a képviselőig fizetést emelnek, csupán mi számunkra nincs. Hiába kérünk mi, Istennél az irgalom a mi számunkra. Várjunk hát, mit hoz a jövő . . . de addig is munkálkodjunk drága hazánk nevelésügyének előmozditásán buzgón, lankadatlanul.

„Dixi, et salvavi animam meam!“

Lánzsér, 1893. szeptember 10-én.

Szentgyörgyi Károly,
néptanitó.

A város költségvetése.

A város tanácsa és a gazdálkodó választmány összeállitotta és közszemlére kitétette a jövő évi költségvetés tervezetét. E tervezet szerint *a bevételek* 56,607 frt 1 krral, *a kiadások* 70,484 frt 50 krral vannak előirányozva. Az előirányzat tehát 13,877 frt 49 kr. hiánynyal záródik, ami 32,290 frt állami adóra kivetve 43%-os pótadó kivetést teszi szükségessé.

A bevételek egyes tételei ezek:

1.	Svábfalui allódium	120 frt	— kr.
2.	Vizi vám	431 „	— „
3.	Szántók és rétek	3520 „	— „
4.	Utvám- és helypénzszedés	10200 „	— „
5.	Sörház-épület	200 „	— „
6.	Házbérek	3750 „	— „
7.	Katonaság	174 „	— „
8.	Vadászat és halászat	606 „	— „
9.	Italmérési jutalék	1344 „	— „
10.	Mérleg	73 „	— „
11.	Erdei jövedelem	20.500 „	— „
12.	Téglagyártás	5000 „	— „
13.	Kőbányák	80 „	— „
14.	Rétek után	1400 „	— „
15.	Legelőbér	300 „	— „
16.	Trágya-eladás	— „	— „
17.	Mezei és hegyi felügyelet	1000 „	— „
18.	Bikatartás	760 „	— „
19.	Közmunka-váltság, utadó-segély	1000 „	— „
20.	Vásárok jövedelme	20 „	— „
21.	Iskolai tandij	1000 „	— „
22.	Árva-tőkék után	— „	— „
23.	Alapitványi kamat	98 „	— „
24.	Adóvégrehajtás	180 „	— „
25.	Halottas kocsi	160 „	— „
26.	Lelenczköltség	50 „	— „
27.	Községi pótadóhátralék	500 „	— „
28.	Rendkivüli	1500 „	— „
29.	Toloneztköltség	50 „	— „
30.	Vágóhid	400 „	— „
31.	Ipardij	140 „	— „
32.	Vasuti nyeremény	1600 „	— „
33.	Letelepedési dij	100 „	— „
34.	Egyéb	300 „	— „
	Hozzá 1 frt 1 kr. pénztári maradvány: összesen	56.607 frt	01 kr.

A kiadások egyes tételei ezek:

1.	Tisztviselők fizetése	9150 „	— „
2.	Egészségügy	450 „	— „
3.	Rendőrség	3021 „	— „
4.	Iroda	989 „	— „
5.	Bélyeg és távirda	40 „	— „
6.	Iskolai költség	10281 „	— „
7.	Kegyuri költség	2349 „	— „
8.	Kegy- és nyugdij	2532 „	— „
9.	Városi bemondók	1448 „	— „
10.	Épületek fentartása	1000 „	— „
11.	Erdei kiadás	8580 „	— „
12.	Rétgazdaságnál	300 „	— „
13.	Tegla-gyártás	3900 „	— „
14.	Utak és tartozékai	6900 „	— „
15.	Toloneztköltség	300 „	— „
16.	Városi árvák	1500 „	— „
17.	Szegények gondozása	1087 „	— „
18.	Gyógy- és ápolási költség	1500 „	— „
	Átvitel	55227 „	— „
	Áthozat	55227 frt	— kr.
19.	Katonaság	450 „	— „
20.	Ujoneztozási költség	30 „	— „
21.	Honvédlaktanya	— „	— „
22.	Adó és végrehajtás	4512 „	— „
23.	Mezei és hegyi felügyelet	1000 „	— „
24.	Bikatartás	760 „	— „
25.	Vásári kiadás	70 „	— „
26.	Szenvedő tőkék kamatai	6879 „	— „
27.	Szépitési kiadás	300 „	— „
28.	Rendkivüli	1000 „	— „
29.	Vendéglősöknek kárpótlás	136 „	50 „
	Összesen	70.484 frt	50 kr.

HIREK.

— **Kinevezések.** Király ő felsége *Borsiczky* Béla volt kőszegi és utóbb felső-őri járásbirósági albirót a komáromi törvényszékhez biróvá nevezte ki. — A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Freyler* Berta okl. polg. isk. tanitónőt, kedves földinket, a beszterczebányai áll. felsőbb leányiskolához benlakó segédtanitónővé, egyelőre ideiglenes minőségben nevezte ki. — A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Nehrer* Mátyás polgári iskolai tanitó-jelöltet a paksi állami polgári iskolához segédtanitóvá nevezte ki.

— **Megbizás.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter az 1893. évi XXX. t.-cz. alapján a telekezeti középiskolák meglátogatásával s azokban az állami főfelügyelet gyakorlásával az 1893/4-diki tanévre megbizta dr. *Németh* Antal győri tankerületi főigazgatót — a dunántuli ág. ev. egyházkerület főhatósága alá tartozó soproni főgimnáziumra s a felső-lövői gimnaziumra és reáliskolákra. Azonkivül a dunántuli ev. ref. egyházkerület főhatósága alá tartozó pápai főgimnáziumra nézve.

— **Áthelyezések.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Romanecz* Béla vasvármegyei kir. segédtanfelügyelőt eddigi minőségében Torontálvármegyébe; *Ősi* Vendel biharvármegyei tollnokot, egyelőre ideiglenes minőségben, vasvármegyei kir. segédtanfelügyelővé nevezte ki.

— **A honvédség köréből.** A 18. honvédezred helyben állomásozó 3. zászlóaljából *Udvardi* Sándor főhadnagy és *Száraz* József hadnagy Sopronba helyeztettek át, onnan pedig helyükbe *Tattay* István főhadnagy és *Fejér* Kálmán hadnagy jöttek Kőszegre.

— **Erdőmester-választás.** A városi képviselőtestület mult hétfőn dr. *Károlyi* Antal alispán elnöklete alatt tartott rendkivüli ülésében erdőmesternek *Fái* Ede okleveles erdész választatott meg. Az igazoló választmány *Kolosváry* Andort, *Fái* Edét és *Kosztyán* Istvánt jelölte és a közgyülésen beadott szavazatokból *Kolosváry* 18, a második helyre jelölt *Fái* Ede privigyei kerületi erdőgondnok 24 szavazatot kapott. Ennélfogva *Fái* a város megválasztott erdőmestere, ki a hivatalos eskü letétele napján lép fizetése élvezetébe.

— **Szegény tanulók segélyezése.** A kőszegi polgárság magaévá tette az egy szegény tanulókat segélyező egyesület eszméjét és készségesen irja alá a körözött taggyűjtő ivet. Rövid pár nap alatt negyvennél többen léptek be tagoknak, ugy hogy mult vasárnapon végbe mehetett az ideiglenes megalakulás. A polgári iskola irodai helyiségében folyt a tanácskozás és vitatták meg az alapszabály-tervezetet. Ott voltak a többi között

---

és barátom minden pillantása, mosolya és mozdulata. Közelebbről vizsgálva az asszonyt, oly eredeti bájosnak és érdekesnek találtam, hogy mód nélkül vágytam megtudni e képzett történet részleteit, vagy ha nem is épp a részleteit, hát legalább valamit róla. Kiváncsiságom az illetlenségig vitt. De imár husz év óta ismerem Éliet, tudtam, hogy ő czinkosmódra elnéző az ilyen kiváncsiságok iránt, mert maga is nagy-megfigyelő. Testvériesjóindulattal válaszolt kérdéseimre, melyet oly durván koczkáztattam meg, hogy szinte szégyellem elmondani. De miért bánnám meg, mikor ez az imádatos teremtés, akit egynéhány pillanatig láttam a napsugaras hegyek, a fehér házak, a sötét fenyves erdők, a fövenyes part és a kék tenger tájképében, most emlékezetemben csakugyan oly szerelemtől égőn jelenik meg, a minőnek én őt lázas, ideges szépsége után eleve itéltem!

— Tudja-e, — szóltam karon fogva Éliet, mikor Rodierek csónaka eltünt a kikötőt bezáró hullámgát szirtei mögött, — tudja-e, hogy ha én ilyenforma derék mérnök volnék, mint ez és ilyen szép feleségem volna, hát nem igen mernék megesküdni, hogy semmi sem történt Bejrutban az asszony meg egynéhány év előtt itt járt ismerős diplomata között. . . .

Élie egyet vont keskeny vállán és oly jóizü kaczajra fakadt, hogy gyanum egyszeriben csökkenni kezdett.

— Megérdemelné, — szólt — hogy csak annyit mondjak önnek: O nagy lélekbúvár! . . . Hát nem látta meg első pillantásra, hogy Rodierné őrülten szereti ezt a férjet, akit ön csak külsőleg, a fiziologia szempontjából itélt meg! Engedje meg, hogy a diplomacia ez egyszer diadalmaskodjék az irodalmon. Mert én nem csalódtam, mikor most hat esztendeje Bejrutba érkeztem, vagy másfél évvel utánuk. Pedig akkor az egész franczia gyarmat úgy gondolkozott, mint ön most. Nem ugyan az én viszonyomról — hiszen én nem is ismertem még őket — de magáról a házaspárról és jövendőjéről. Mellesleg mondva, ez egy kicsit az önök, irók hibája volt. Önök elhitették az olvasókkal, hogy a házastársak viszonyában mindig a vérmérséklet vonzódása vagy idegenkedése a döntő. Tiz eset közül kilenczben igy szokott lenni; de megvan ám a tizedik eset is, amely köztünk szólva, egymaga érdemli meg az érdeklődést, mert csakis ebben van erkölcsi és érzelmi élet. . . .

— Ön keményen bánik el velünk, — mondám; — de lám maga is elismeri, hogy ennek az athlétának meg ennek a légies hölgyecskének a házassága nem lehetett valami boldog, mert hiszen az ide való francziák is kételkedtek e tündérszemü lázas kis nő hűségében. . . .

— Azt én nem mondtam, hogy boldog volt, — vágott szavamba Laurens meglehetős hevesen. És észrevettem hangján, hogy nem egy rég magszakitott viszony kellemesen kinos emléke miatt nem értesitette ő Rodiernét Bejrutba érkeztéről, hanem egész más okból. Rápillantottam és megsejtém, hogy alkalmasint más, ritkább és kegyetlenebb dolgot szeretett volna ő kikerülni: a találkozást azzal az asszonynyal, akit szeretünk, de nem akarunk szeretni, mert nem szabad sem sorsa, sem szive; akit véteknek tartanánk megháborgatni életében, mert félünk ujra rátérni a fájdalom ismerős utjára . . . . Most már megbántam, hogy kiméletlenül nyultam a sebhez és legjobb szerettem volna, ha barátom nem kalandozik többé emlékeinek világába. Élie azonban végképp oda tévedt és mig nagy hajónk egyforma ritmussal haladt előre, a ziháló géptől hajtva, igy beszélt hozzám:

— Nem mondanám el önnek ezt a dolgot; de mivel megfordult fejében az a rossz gondolat, akarom, hogy még árnyéka se maradjon ott. Tudja meg, — folytatta mint egy válaszolva tiltakozó mozdulatomra, — hogy mi volt e ket teremtés életének titka . . . . Csak volt, mert az a kis lázas nő, mint ön nevezi, örökre végét vetette. Ha meghallja e történetet, csodálkozni fog . . . . De előbb ki kell magyaráznom azt a mondásomat, amelyet ön az imént oly ferdén értett. Igen, mikor én Bejrutba érkeztem, ez a házaspár általános kiváncsiság és találgatás tárgya volt. Tudja miért? Mert az a Vincent Rodier, akit ön most oly nyiltszivünek és jókedvünek, sőt az ön szemében szertelen jókedvünek tapasztalt, — csak azért, mivel lármája után közönségesnek itélte — a világ leghallgatagabb és legmogorvább embere volt. Télen-nyáron reggel hét órakor lóra ült és kilenczkor tért vissza tönkre csigázott, tajtékos paripáján. Tizkor hivatalába ment és ott rontotta magát a tömérdek sok fekete kávéval és nargilével — ami itt minden látogatás és értekezés elmaradhatatlan kelléke — kihallgatva a baksis-vadászokat, akik seregestül özönlenek elő, mihelyt valami vállalkozásról van szó. Öt órakor ismét kilovagolt, egyedül és kilenczre beállitott az *International-Club*-ba. Ezt a kis kaszinót az angolok alapitották s a francziák közül Rodier egymaga járt belé. Ott whistezett, pokerezett éjfélig s a delelőtt magába szedet mérget alkohollal tetézte; az italnak pedig ez éghajlat alatt rettentő hatása van. Szabad napjait veszedelmes vadászatokra használta fel. Az Anti-Libanonon lőtt két-három leopárdot, a Hermanon több medvét, a Tábor-hegyen egy pár hiénát, a Karmelen pedig vagy tiztizenöt vaddisznót. — Most már ugy-e, nem tekinti őt oly közönségesnek! . . .

— Valóban nem, — feleltem, — de vallja meg ön is, hogy az olyan férj, aminőnek őt most festette, viseletével eleve ment a feleség minden hibáját . . . .

(Vége köv.)

Gyömörey Antal ő nagyméltósága, *Michaelis* Izidor, *Steierlein* Gábor, *Köszegi* József, és többen, kik ideiglenes elnökül *Steierlein* Gábort és ideiglenes jegyzőül *Meszlényi* Károlyt választották meg. A rendes tagok évi illetménye 1, az alapitó tag dij 10 frtban lett megállapitva. Alapitó tagoknak azonnal jelentkezett *Gyömörey* Antal és időközben *Pulz* tábornok. Az alapszabályokat már felterjesztették a miniszteriumhoz.

— **A honvédelmi miniszter köszönete.** A m. kir. honvédelmi minisztertől a következő magas leirat érkezett a városhoz:

Kőszeg sz. kir. város közönségének!

Az ottani honvédlaktanyának a folyó évi csapatösszpontositás alkalmával a gyakorlat fővezetőség szállásul megelégedésemre történt előkészitésénél, az ezzel megbizott közegeim készséges támogatásával tanusitott előzékenységéért és ezzel kapcsolatban nyilvánult szolgálat- és áldozatkészségéért, a város közönségének ezennel teljes elismeresemet és köszönetemet kifejezni kedves kötelességemnek ismerem.

Budapest, 1893. évi október hó 5-én.

Fejérváry s. k. honvédelmi miniszter.

— **Városi virilisták.** A városi virilisták közelebb hozott névsorából két név kimaradt. Az egyik dr. *Waisbecker* Antal neve a kéziratban nem volt meg, a másik, *Markovics* József ügyvéd neve, a nyomdász és a korrektor hibájából maradt ki. A figyelmes olvasó talán mindjárt észrevette, hogy hiba esett, mert a nevek előtt álló folyószámból a 3-as és 12-ös hiányzott. A 3 folyószám alatt dr. Waisbecker Antal, a 12-ös alatt pedig Markovits József nevének kellett volna állani, a mit ezennel helyreütünk.

— **Meghivó.** A szombathely-egyházmegyei r. kath. tanitó-egyesület *köszegi köre* őszi gyülését folyó évi október hó 26-án d. e. 10 órakor fogja Kőszegen a városi kath. fiuiskola V-ik osztályu tantermében megtartani, melyre a t. tagokat és tanügybarátokat ezennel van szerencsém meghivni. A gyülést 9 órakor szt.-mise előzi meg. Szives és pontos megjelenést kér

Pados Gábor,
körelnök.

Kőszegen, 1893. október hó 12-én.

— **Dupla elismerés.** *Batthyányi* herezeg igen leereszkedőleg köszönte meg árvaházunk főgondnokánál, *István* Vilmos kanonoknál az intézet épületében a királylátogatás idejében élvezett szállást és 100 frtot küldött az árvaház javára. A főgondnok a nemesszivü főurnak megköszönte a kegyadományt és az árvaház prefektusának azzal küldte el a 100 frtot, hogy azt a növendékek szórakoztatására szolgáló tőkéhez csatolja.

— **A szüret.** A szüretet e hó 17-én kezdik meg szőllőhegyeinken. A mit fürtőt a junius 20-án esett jég meghagyott a tőkéken, akból jó minőségü bor igérkezik. Azt mondják, hogy ez vetekedni fog a 68-iki termésseel.

— **Sötét utczák.** Most a lefolyt héten, hogy egy párszor esett az eső és három sötét esteink voltak, többen megint arra a kellemetlen tapasztalatra jutottak, hogy az utczai petroleum-lámpák sehogysem szuperálnak. A locs-pocsban ugy gázolnak ilyenkor az emberek, mint megannyi gólya, áldva azokat, a kikuek a közöuye folytán nem éguek, nem világitanak azok a szerencsétlen utczai lámpák. Hát csak nem terjed nálunk a világosság?!

— **Restaurált templom.** Egy pár fővárosi lap a héten „a kőszegi régi szép r. kath. templomot, a melyet az idő meglehetősen megviselt, nemcsak kivül, hanem belül is alaposan restaurálttatta". Persze, nekik egy üvegfestészeti ablakot kellett belehelyezni a templomunkba, de nem tudták, hogy az a templom ujdonat uj, és épen csak azt az ablakot nélkülözi, a melyről ők emlitést tesznek.

— **A kiknek lejár a mandátumuk.** Közelg az idő, a mikor az 1887. évi november 17-én megválasztott városi képviselők mandátuma lejár. A városi képviselőtestület kebeléből kilépők ezek: Lauringer János, Pados Gábor, Horváth György, Schiefer György, Karner Antal, Karner Gusztáv, Kotsondy Károly, ifj. Krötzl János, Mözl Lajos, Popper Ignácz, Szeybold Kálmán, Zerthofer Frigyes, Kuntner Ferencz, Steierlein Gábor, Draskovits Imre, Förster József és Jagits Antal.

— **Nem tudják gazdáját** az ő felsége a király által a kőszegi katholikus árvaháznak adományozott 200 frtnak. Hihetetlen, de mégis ugy van, hogy az ág. ev. árvaháznak, a mely tényleg nem létezik, kiadták az adományozott 200 frtot, a Kelcz-Adelffy-féle katholikus árvaháznak ellenben nem. A kőszegi tudósok ugynuis nincsenek tisztában ennek az árvaháznak a jellege iránt és azért előbb a megyét kérdezik meg, hogy voltaképen katholikus-e hát a kőszegi Kelcz-Adelfy-féle árvaház? Ott hihetőleg ketté vágják a gordiusi csomót.

— **Szerkesztő-csere.** Dr. *Gadr* Vilmos a *Soproni Hirlap* szerkesztésétől visszalépett és ismét a *Sopron* szerkesztőjévé lett. A *Sopron* ugylátszik bővelkedik a külső és belső munkatársakkal, mivel dr. *Gadr* csupán vezéri szerepre vállalkozott.

— **Nyoma veszett** *Posch* János, gyenge elméjü vágódi lakosnak. Már a mult szeptember 14-ének éjjelén távozott el hazulról s azóta sem került meg. Most országszerte köröztetik.

— **Tanitógyülés a szomszédban.** A nyéki tanitógyülés, melyen úgy a soproni, mint a környékbeli tanitóegyesületek szép számmal vettek részt, e hó 5-én tartatott meg. A programmot délelőtti 9 órakor a nyéki templomban ünnepélyes szent-mise előzte meg, melyen résztvettek a nagyszámmal összesereglett hiveken kivül a tagok is. Az istentisztelet után a tagok az iskolában gyültek össze, hol az elnök: Geronay-Kossov Albert, $^3/_4$10 órakor a gyülést megnyitotta. Jelen voltak: Póda apátplébános püspöki biztos, Mörk alelnök, Rohn elemi iskolai igazgató, Grossz iskolai gondnok, Haller győri tanár és 43 tagja a tanitó-egyesületnek. A szeptember 29-iki gyülés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesitése után felolvasták a pályaművekről szóló birálatot, mely szerint három pályamű érkezett be, és pedig kettő magyar, egy latin jeligével. 1. A tanitó-egyesületek tanácskozásai mikor hajtják a kivánt hasznot? (jutalma 30 korona.) 2. Miről lehet megismerni, hogy valamely iskola jó-e? (jutalma 15 korona). 3. Gyakorlati tanitás a százalék-tanitásról (jutalma 5 korona). A jeligés levelek felbontatván, kitünt, hogy *mind a három jutalmazott pályamunka* szerzője *Szentgyörgyi* Károly lánzséri kántortanitó. A közgyülés a nyertes szerzőt annál tüntetőbb éljenzéssel jutalmazta, mert köztudomásu, hogy az 1889. és 1890-ben kitüzött pályadijat szintén *Szentgyörgyi* vitte el. A szerző 1. számu pályamunkája — mit az nyomban fel is olvasott, — oly tetszésben részesült hogy elhatározták annak külön lenyomatban való kiadását, mig az a körülmény, hogy 85 tagtárs közül csupán egyetlen-egy pályázó akadt, arra inditotta a gyülést, hogy elhatározta, miszerint komoly vita tárgyává teszi, nem volna-e tanácsos, ha a bizottság *bizonyos számu tagot megbizna* a pályatételek kidolgozásával, természetesen szabadjára hagyván a többi tagoknak is a mérkőzést.

— **Czukorgyár Sárvárott.** Közelebb megemlékeztünk ama mozgalomról, mely a megyében avégből indult meg, hogy Szombathelyen vagy Sárváron cukorgyár épüljön. Most — mint levelezőnk irja — *Galba* Lajos járásbiró elnöklete alatt népes értekezlet volt Sárváron, melyen dr. Károlyi Antal alispán, gróf Batthyány Lajos fiumei kormányzó, Förster Ottó országgyülési képviselő, Ajkay Gyula és dr. Maróthy Lajos főszolgabirák, a birtokosok közül pedig Bezerédy Dénes, Vargha Zsigmond, Gömbös Géza, Köberl János prépost, Boda Sándor, Farkas Gyula, Kárik Ferencz, Bakk Kálmán stb. vettek részt. Az alispán előadta, hogy Deutsch Ignác és fia budapesti cég egy év alatt felállitja a gyárat, ha évenkint 5000 hold répatermést öt évre biztositanak. Majd gróf *Batthyány* kormányzó üdvözölte a mozgalmat, mert Sárvár maga is képes egy gyárat állitni, nem számitva Ikervár, Csény stb. jó földekkel rendelkező községeket. Minthogy az értekezlet a sárvári kertek alatt, az *estei Mária-Terézia* főherczegasszony birtokán akarja a gyárat felállittatni, nagy lelkesedéssel fogadták a *főherczegnő táviratát*, melyben igéri, hogy *kész a mozgalmat és célját elősegiteni*. Az értekezlet késznek nyilatkozott az 5000 hold répatermés biztositására. Evegből Galba Lajos elnöklete alatt albizottságot küldtek ki, mely négy kerületben aláirásokat fog gyűjteni. Az emlékirat megirásával *Parabás* György igazgatótanitót bizták meg. Az emlékiratot Förster O. Galba L. és Stubenvoll F. tagokból álló küldöttség fogja Münchenbe elvinni a főhercegnőnek. Nagyon örülnénk, ha a derék sárváriak óhajtása teljesedésbe menne s a gyárral ez a régi vevezetes fészke e vármegyének olyan vállalatot nyerne, mely lakosainak jólétét előmozditaná.

Különfélék.

— **A párbaj mellett.** A Kálmán József, dr. halála fölvetette ujból mindazokat az eszméket, amelyek a párbajok elitélése mellett szólanak. Sőt általános, szinte erotikus jellegü mozgalom indult meg a párbajozásnak végkép való kiirtása iránt. Valóságos irodalom keletkezett e részben s a társadalmi poziciók igen nagy tekintélyü emberei látták szükségét annak, hogy a sujtó nyilatkozataikkal lehetetlenné tegyék a gentelmannok között előforduló kiélesült affaireknek fegyveres elintézési módját. A sürü nyilatkozások és állásfoglalások azonban oly fogalmi zavart idéztek elő, amelyet tisztázni kell, mielőtt a törvényhozás a társadalomban meginditott akcióhoz hozzájárulna. Ez a czélja annak a röpiratnak, a mely pár nap multán hagyja el a sajtót, s amelyet Andreánszky Jenő dr. irt, aki ez idő szerint a szegedi államfogház lakója éppen párbaj következtében. A röpirat tárgyalja mindazokat az érveket, amelyeket a párbaj eltörlése mellett egyesek és hirlapok fölhoztak s végre arra a konkluzióra jut, hogy a férfias párviadalok tűntartandók, ám a párbaj-mánia megszüntetésére konkrét javaslatokat sorol föl. Andreánszky Jenő drd. neve a lovagias eljárás terén annyira ismeretes az egész országban, hogy fejtegetései meltán számithatnak a lehető legnagyobb érdeklődésre, már csak ama bátorságnál fogva is, amelylyel magát és felfogását ellentétbe helyezi a párbaj ellen föltámadt intenziv erejü mozgalmakkal. A könyv érdekességének jellemzésére elegendő lesz az egyes fejezeteinek fölsorolása. A tartalom-jegyzék igy hangzik: I. A párbaj. 1. párbaj eredete. 2. A párbaj lelki motivumai. 3. A párbaj jogosultsága. 4. „Társadalmi kényszer". 5. A párbaj és a nők. 6. Párbaj és büntető-jog. 7. A katonaság és párbaj. 8. Mozgalom a párbaj ellen. 9. Schlauch Lőrincz bibornok a párbaj ellen. 10. A sajtó a párbaj ellen. 11. Casinók és körök mozgalma. II. A párbaj-mánia. 12. A társadalom betegsége. 13. A párbaj-mánia ellen. III. Függelék. 14. A nagyváradi párbaj. A röpirat ára 60 kr., amely összegnek Endrényi Imre könyvkiadó vállalata czimére (Szeged) való beküldése után a megrendelő portó-mentesen kapja meg „A párbaj mellett" czimű könyvet.

— **Mennyi pénzt vernek a jövő évben.** A pénzügyminiszter által megállapitott programm szerint a jövő évben a körmöczi pénzverdében a következő pénznemeket fogják verni: 20 koronás arany 80 millió koronaértékben, 10 koronás arany 10 millió, 1 koronás 12 millió, 20 filléres 4·6 millió, 10 filléres 2·4 millió, 2 filléres 520.000 és egy filléres 120,000 korona értékben, összesen 102 millió darab 109,640.000 korona értékben. A kiverendő arany-pénzmennyiség következőleg oszlik meg: az állam részére 67 millió, a rendes beváltásból 9 millió, magánosok részére 14 millió, vagyis összesen 90 millió husz és tiz koronás aranyérmet fognak a jövő évben kiverni.

— **A gondos mamák.** Gondos mamák vannak Elzászban. Egy ottani kis faluban történt, hogy a mikor a kvártélymester jelentette, hogy katonák érkeznek a faluba, az anyák aggódni kezdtek leányaik miatt. Minden bajnak elejét veendő, elhatározták, hogy a katonaság beszállásolásának idejére leányaikat elzárják. Ugy is történt. Négy napig tartó a katonák az elzászi faluban és négy napig voltak szobaáristomra itélték az összes falubeli leányokat. Ez erélyes rendszabálynak a sikere teljes volt; a katonák elvonultak, a nélkül, hogy a falunak csak egyetlen leányát is látták volna.

— **A szamarak országa.** 736.000 szamár van összesen Spanyolországban, közöttük teherhordásra, nehéz munkára való szamarak, barnaszőrüek, fehérek, gyorslábuak, nehezen mozgók. A spanyoloknak nagyon kedves, beczézett állata a szamár; leginkább lovaglásra használják és mert az ára kicsiny és tartása nem kerül sok pénzbe, szegény emberek is megengedhetik magukuak a fényüzést, hogy szamárhátról tekintsenek alá a gyalogoló emberiségre. És milyen különbség van a spanyol és másfajtáju szamarak között! Az északi országok szamarai például kellemetlen, csunya, elhagyatott kinézésü állatok, semmi tűz bennük és ha uton vannak, poroszkálásuk vetekedik egy lajhár lassuságával. Milyen mások a spanyol testvéreik! Sörenyük rövid és sima, a szemük valóságggal fénylik, a járásuk élénk, könnyed. A szamarak országából legutóbb hét pompás mintaszamarat szállitottak Észak-Amerikába; a hét állatnak 17.175 pezeta volt az ára. Amerika különben mostan állandóan vásárolja össze Spanyolország kiváló szamarait.

Selyem hamisitvány. Égessünk el egy mintát a venni szándékolt fekete selyemből s a hamisitás rögtön kiderül: Mert mig a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödörödik és csakhamar kialszik, maga után csekély világosbarna hamut hagyván; addig a hamisitott selyem (mely zsiros szinü-szallonás-lesz és könnyen törik) lassan tovább ég (minthogy rostszállai a festőanyagtól telittetten tovább izzanak) és sötet barna hamut hagy maga után, de valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak meggörbül. ***Henneberg G.*** (cs. kir. udvari szállitó) ***selyemgyára Zürichben***, házhoz szállitva, póstaber és vámmentesen szivesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való, akár egész végekben levő valódi selyem szöveteiből. Svajczba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Hirdetések.

Árverési hirdetmény.

Alolirott kir. közjegyző ezennel közhirré teszi, miszerint a **Pados család** tulajdonát képező kőszegi 39. sz. tjkvben † 1352. hr. szám alatt 1 hold 660 □ öl terjedelemben felvett rohonczi utczai kertnek fele része a rajta lévő nagy pajtával 2600 frt kikiáltási árban, továbbá a † (5363—5364) hr. szám alatt felvett 5 hold 1015 □ öl terjedelmü „Kölbel" dülői szántó holdankint 550 frt kikiáltási ár mellett hivatalos helyiségemben

1893. évi október hó 24-ik napján délelőtti 9 órakor

a legtöbbet igérőnek önkéntes árverés utján eladatni fognak.

Az árverési feltételekre vonatkozó közelebbi értesitést alolirott közjegyzői irodájában nyerhetni.

Kőszeg, 1893. évi október hó 10-én.

PFEFFEL JÁNOS,
kir. közjegyző.

!! Nagyon érdekes !!

Kérje ön, 15 kr. levélbélyegben való beküldése mellett, a nagyon érdekes könyvek és képek katalógusát

Fischer és társa
kiadóczégtől
Amsterdam, (Hollandia.)

Hirdetések.

2 arany, 13 ezüst érem | 9 díszérem és elismerő okmány.

KWIZDA-féle korneuburgi marha-táppor

lovak, szarvasmarha és juhok számára.

40 év óta a legtöbb istállóban használatban, étvágyhiánynál, rossz emésztésnél, valamint teheneknél a tej javitása s a tejelő képesség fokozása céljából.

Egy dobozzal 70 kr., fél dobozzal 35 krajczár.

Kapható minden gyógyszertárban és droguistánál. Tessék a fönnebbi védjegyre ügyelni s a vételnél határozottan kifejezni:

KWIZDA-féle KORNEUBURGI MARHA-TÁPPOR.

Főletét: Kwizda Ferencz János.

osztr. cs. és k. és román kir. udv. száll. ker. gyógyszertára

Korneuburgban, Bécs mellett.

Tüzelőfa és köszén eladás.

Van szerencsénk a t. közönségnek ezennel tudtára adni, hogy faraktárunkban a legjobb minőségű

tüzelő-bükkfa

(házba szállítva) a következő árakon kapható:

I. oszt. bükkhasábfa	méter ölenként	14 frt.
Bükk-dorongfa	„ „	12 frt.

100 kg. wiesi fényszén . . 1 frt 40 kr.
500 kg. megrendelésénél házba szállítva.

Fa és szén megrendelhető császárutczai faraktárunkban.

Czeike József és társa.

Eszenciákat

rum, cognac, mindennemű szeszes italok asztali likőrök és különlegességek azonnali elhibázhatatlan elkészítésére a legkitűnőbb minőségben szállítok.

Azonfelül ajánlok 80 foku, vegyileg tiszta eczeleszencziát kellemes ízű borecet és közönséges eczetek gyártásához. Leirások és használati utasitások ingyen mellékeltetnek.

Kiváló eredményert kezeskedek.

Árlapot bérmentve küldök.

Pollák Károly Fülöp

Eszenciák-különlegességek gyára

PRÁG.

Megbizható ügynökök kerestetnek.

Előfizetési felhivás

A HÉT

társadalmi, irodalmi és művészeti közlöny

október—deczemberi (TIZENHATODIK) évnegyedére.

SZERKESZTI ÉS KIADJA: **KISS JÓZSEF.**

Megjelenik minden vasárnap.

A HÉT a legliberálisabb szellemben szerkesztett magyar hetilap. Közöl **novellákat, költemenyeket, dramatizalt aprosagokat, politikai es tarsadalmi essaiket**; figyelemmel kiséri a **het osszes mozgalmait** es kiválasztja s feldolgoz a a legfontosabbakat és legérdekesebbeket. Kultivál minden genret, hozzászól minden actuális kérdéshez, de sohasem lépi át azon határokat, melyeket a jó izlés — irodalmi lapnái a legfőbb kriterium — parancsol.

A HET az egyetlen szépirodalmi hetilap, mely a péntek esti **szinhazi premierekrol** meg ugyanazon a héten, ugyszólvan a **napilapokkal egyidejuleg** hoz nagyobb szabásu ismertetéseket. Szépirodalmi része kivételével actuális minden közleményében és jórészt ennek köszonheti nagy sikereit, és azon kozkedveltséget, melyben reszesül.

Munkatársai fényes koszorujából alig hiányzik egy nagy irodalmi név. Azok közül, a kik a „A HÉT"-be eddig irtak s részben állandó munkatársai, felemlitjük a következőket:

Abonyi Árpád, Abranyi Emil, ifj. Abranyi Kornel, Agai Adolf, Ambrus Zoltan, Balogh Pal, Barsony István, Bede Job, Brudy Sandor, Celio, Dóczy Lajos, Endrődi Sandor, Gozsdu Elek, Herczegh Ferencz, Heltai Jenő, Hock János, Ignotus Inczedy László, Jaszai Mari, Jokai Mor, Justh Zsigmond, Kenedi Geza, Kobor Tamas, Kozma Andor, Kohn David, Makai Emil, Malonyai Dezső, Mikszath Kalman, Mezei Ernő, Munkacsy Kalman, Murai Karoly, Petelei, Palagyi Lajos, Pollak Illes, Rakosi Jenő, Rakosi Viktor, Sebök Zsigmond, Szahó Endre, Szabone Nogal Janka, Szalay Fruzina, Szemere Attila, Szomahazy Istvan, Szüry Denes, Silberstein Adolf, Tabori Robert, Toth Bela, Tolnai Lajos, Vadnay Karoly, Veszi József stb. stb.

A HÉT külső kiállitása összes lapjaink közt a legfényüzőbb. Minden számának boritékán egy fényes kivitelü nagy arczképet közöl: kitünőségeket, de legfőkép érdekes alakokat a politika, művészet, irodalom és a szalon köréből, azok arczképeit, akiket a lefolyt hét eseményeinek árja, habár csak ideiglenesen is, felszinre vetett.

A HÉT számai bekötve évenként **két** vaskos kötetet képeznek és nagyon is érdemesek a megőrzésre. Az első hét kötet, melyből teljes példányok — bár igen csekély számban — még kaphatók, valóságos tárháza az érdekét soha sem veszitő becses olvasmányoknak.

A HÉT előfizetési feltételei: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld

A HÉT kiadóhivatala, BUDAPEST, VII., Erzsébet-körut 6. szám.

gyáráru és gyártmányaira vonatkozólag a következő igazolványt adta ki az

Országos m. kir. közp. vegykisérl. khemiai és állomás.

(Földmivelési m. kir. ministerium).

Sz. 1437.
1892.

Az orsz. m. kir. chemiai intézet és központi vegykisérleti állomás részéről hivatalosan igazoltatik, hogy a **Cognac-Ipar részvénytársaság** cognacgyára a modern technikai és az egészségügyi követelményeknek megfelelőleg van berendezve s az ott gyártott készletből f. hó 21. napján hivatalosan vett (ötféle) cognacminták mindegyike kifogástalan jó minőségűnek találtatott.

Budapest, 1892. október hó 28-án.

Az igazgató helyett:
Tóth s. k.

Kapható Köszegen:
WAISHECKER EDE-nél.

Keil Alajos-féle

gabonafénymázó

(Glasur)

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára. 1 nagy palaczk ára 1 frt 35 kr. 1 kis palaczk 68 kr.

Viaszk-kenőcs,

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer keménypadló számára. 1 köcsög ára 60 kr. Mindenkor kapható:

Pfister József-nél Köszegen.

Minden háztartásra nézve nélkülözhetetlen a

KATHREINER-féle KNEIPP MALÁTA KÁVÉ

babkávés ízű. A Kathreiner-féle Kneipp maláta-kávé azt az eddig el nem ért előnyt nyujtja, hogy lemondhatunk a vegyitetlen vagy szurrogatokkal vegyitett babkávé általános élvezetéről és készithetünk helyette **jobb izü**, amellett **egészségesebb** s **táplálóbb** kávét. — **Igen jó** babkávéval vegyitve. **Nagyon ajánlható** asszonyoknak, gyermekek- és betegeknek.

Utánzásokat óvatosan kerülni kell.

½ kiló ára 52 kr. — Mindenütt kapható.

Csak fehér csomagokban, melyeken KNEIPP plébános ur arczképe mint védjegy van, valódi.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Köszegen.